

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

33. NEDELJA MED LETOM - 14. november 2021

Lovrenc Irski, škof; **začetek Tedna zaporov**

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + Martin Štrumbelj, ob godu in rojstnem dnevu in + Jože Nardin

Ponedeljek: 15. 11. 2021

Albert Veliki, škof, cerkveni učitelj

Ob 18.30: + Jože Štrubelj, obletna

Torek: 16. 11. 2021

Marjeta Škotska, kraljica

Ob 18.30: + Ljudmila Božič, ob rojstnem dnevu

Sreda: 17. 11. 2021

Elizabeta Ogrska, redovnica

Ob 7.00: + župnijska gospodinja Tončka Novak, obletna

Četrtek: 18. 11. 2021

Posvetitev bazilik sv. Petra in Pavla

Ob 18.30: ❶ + Dani Zrnc, obletna, po namenu Lojzeta Horvata

❷ + Stanislav Podržaj, 30. dan smrti

Petek: 19. 11. 2021

Matilda, redovnica, mistikinja

Ob 18.30: + Stane Pirnat, starejši, obletna

Sobota: 20. 11. 2021

Edmund, kralj

Ob 18.30: + Van Ahčin, ob rojstnem dnevu

KRISTUS KRALJ VESOLJSTVA - 21. november 2021

Darovanje Device Marije

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: pokojni starši Lovšin in Tori

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 14. do 21. novembra 2021

***Svet je znosen
samo zato, ker bo
zopet prišel tisti,
ki ga je premagal.***

Ko listi naših listavcev
odpadajo, vemo, da je jesen.
Dnevi postajajo krajši in
temnejši, zima je pred vrati.

Podobno je s figami v
Palestini. Nasprotno od vedno
zelenih oljk figa v jeseni
odvrže liste. Spomladi na novo
vzbrsti in vsakdo ve, da poletje
ni več daleč.

Na to naravno vsakdanjo izkušnjo se v današnjem evangeliju (Mr 13,24-32) naveže Jezus, ko svojim poslušalcem predlaga, naj se učijo od fige: kakor so v naravi znamenja in pokazatelji bližajočih se sprememb in razvoja, tako je tudi v našem življenju in pojavitvi Božjega kraljestva. Če sedanjost pozorno opazujemo, potem že moremo prepoznati obrise prihodnosti. Kakor figa naznanja bližajoče se poletje, tako Jezusov nastop naznaja konec časa in bližino Božjega kraljestva, odrešilne Božje sodbe. Blagor mu, nadaljuje Jezus, ki moje veselo oznanilo vzame resno in se pripravlja, ki se spreobrne - premakne, prekolpi, spremeni, prevrednoti - in veruje. Gorje pa tistemu, ki se za njegovo oznanilo ne meni. To ni dobro.

Sedanjost moramo pozorno opazovati, ker je pokazatelj tistega, kar prihaja. Če to, kar se danes dogaja in nas straši in skrbi, vzamemo resno, potem se lahko na prihodnost pripravimo in jo uspešno prestanemo. Gre za prepoznavanje znamenj časa - na osebni, družbeno-politični in versko-duhovni ravni.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

♣ Danes začnemo obhajati **Teden zaporov**. Namen tega je spomniti kristjane, da bi se v večji meri zavedli potreb vseh, ki se jih dotika beseda zapor. Naslov letošnjega tedna zaporov je: *“Pomislite na vrane ...”* Upanje nam pomaga prepotovati strmo cesto iz temine bolečine, trpljenja, strahu ali bridkosti do kraja, kamor lahko posije svetloba. Bog skrbi za nas. Ne glede na to, kako zmedeno ali težko življenje postane, Bog ni nikoli oddaljen in hrepeni, da bi ga spustili k sebi. Skupaj stopajmo skozi ta teden molitve in rastimo v svojem skupnem razumevanju vrednosti, ki jo Bog polaga v vsakega izmed njegovih otrok, da bi se tako kot vrane vzpenjali, končno svobodni, polni zaupanja v Božjo skrb in ljubezen do nas.

♣ **V soboto, 20. novembra 2021, bo v Šentvidu pri Ljubljani skupno srečanje Župnijskih pastoralnih svetov večih dekanij** s predavanjem in potem pogovorom o dvoletni pripravi na sinodo **Hoditi skupaj**. Začelo se bo ob 9. uri in končalo ob 13. uri s kosilom. Vabilo ostaja - tudi za predstavnike našega ŽPS -, dokler ga ne zadrži morebitni strožji koronavirusni ukrepi.

Nihče ne ve za dan ali uro njegovega prihoda, vendar Jezus oznanja Božjo bližino tukaj in zdaj, ne šele za zadnji dan, dan sodbe. Stavek, v katerem zazveni Jezusovo veselo oznanilo, se glasi: ***“Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle”***. Jezusova beseda ostane. To je beseda, v kateri nam Bog prihaja blizu in blizu ostaja.

Temni letni čas v novembru s svojimi podobami priključuje razpoloženje konca časa: kratki dnevi, slabotno sonce, odpadli listi ... Podobne prispodobne slika evangelij: sonce otemni, luna ne daje svetlobe, zvezde padajo z neba. Ne potrebujemo veliko domišljije, da te prispodobne povežemo s segrevanjem zemlje in vojnam, s koronavirusom, poplavami, z gozdnimi požari, Afganistanom, migranti ... Prispodoba o figi nas uči, da ostanemo budni in prav prepoznamo znamenja časa. Sem spadajo tudi ne takoj prepoznavna vidna znamenja Božje navzočnosti že zdaj in tukaj, ki dajejo predokus veličastnega Kristusovega prihoda.

“Vseeno”

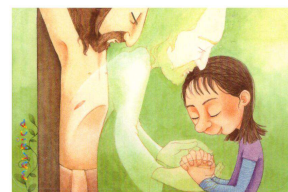
“Doživljamo prelomnico”, je dejala večina vprašanih v neki nemški anketi. In s tem ni mislila nič dobrega. Mnogi se bojijo, da njihova država drsi v zaton. Zaskrbljeni so zaradi podnebne krize, zaradi naraščajoče razdeljenosti družbe, bojijo se, da vlada pri tem ne more kaj dosti spremeniti. Očitno je dejstvo, ki ga potrjujejo tudi mnoge statistike: vedno manj ljudi se ozira na druge, vedno več pa jih rogovili in izvaja nasilje. Ali se ne dogaja podobno tudi pri nas? In drugod po Evropi in vsem svetu?

Težke krize preteklih let, takšna je ocena anket, bi mogle zaupanje v državo in vlado - pogosto tudi zaupanje v lastne moči - hudo pretresti in omajati. Začelo se je z 11. septembrom 2001, vodilo preko bančne krize in koronavirusa do strahu pred novimi naravnimi nesrečami in terorističnimi dejanji.

Razumemo takšne skrbi in tudi sami jih imamo. Rahljajo nam živce. Razumemo ljudi, ki so se povlekli v svoja stanovanja in nočejo nič več slišati o krizah in razdeljenostih in zaščitnih ukrepih. Raje se držijo zase in z vsem tem nočejo imeti opravka. To je razumljivo.

Prav pa vseeno ni; in dobro tudi ni. So namreč ljudje, ki so ubrali drgačno pot. Brigajo se bolj kot prej. Za okolje, za soljudi, za naravo. Za svet okrog njih jim pač ni vseeno.

Vse, kar damo, se vrne nazaj k nam. Tako pač je, pravi Jezus. V Božjem kraljestvu. Kdor je do drugih usmiljen, bo usmiljenje doživel. (Mt 5,7). Ne vedno takoj, toda prej ali slej. Ta obljuba je vredna življenja. Včasih naporna, Bog ve, a izplača se. In če doživljamo prelomnico, potem nam ne sme biti “vseeno”. Tako bo Božje kraljestvo med nami.

Z Bogom sem varen. Vsi čudeži in uganke stvarstva so z Bogom varni, najbolj neznaten človek, vsaka žival, vsaka rastlina. Nihče na širnem svetu ni sam. In z Bogom nisem kakor eden izmed mnogih, ampak poklican po imenu. Ta varnost ni odvisna od mojih zmožnosti in uspešnosti, ampak je podarjena iz ljubezni. In presega sedanjost. Velja tudi za konec časa in preko poslednjega časa.

Mnogi ljudje danes čutijo, da nimajo doma, varnosti, smeri. Recimo jim, naj se ne bojijo, naj se zavedo lastne osebnosti - naj bo še tako poškodovana - vsi smo z Bogom varni. To upanje nam je lahko prav zdaj v tem temnem in hladnem novembru, ki nam predočuje umiranje in smrt, lučka. Poskušajmo jo zaščititi, da bi nam močno svetila ravno tedaj, ko se nam bo vse v nas in okoli nas zdelo temno in da nas ogrožajo viharji življenja. Vprašanje za nas je: Ali je moje zaupanje v Boga močnejše od ene lučke?

“Gorivo” za takšen plamenček zaupanja v meni je moja **molitev**. Ne smem prenehati moliti. Svetopisemski molivci molijo dokler jim ne gre boljše, dokler se ne umirijo ali se jim Bog pokaže. Če je človekovo srce nemirno, Bog ne more ostati miren. In takrat, ko moj plamenček zaupanja ugaša, ko mi je “gorivo” pošlo, smem zaupati, da bo Bog znova prižgal plamen. Težko je gojiti takšno upanje, toda včasih je edina možnost.